

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 66.403 van 27 mei 1997
in de zaak A. 59.705/VII-12.707.**

In zake : 1. de v.z.w. Milieuvereniging Hofkwartier
Kouter,
2. de v.z.w. DE WIELEWAAL,
die woonplaats kiezen bij
Advocaat Gw. VERMEIRE,
kantoor houdende te GENT,
Voskenslaan 301

tegen :

1. het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door
de Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1,
2. de n.v. ONTEX,
die woonplaats kiest bij
Advocate L. SWARTENBROUX,
kantoor houdende te BRUSSEL,
Brederodestraat 13.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat de
v.z.w. Milieuvereniging Hofkwartier Kouter en de
v.z.w. DE WIELEWAAL, Koninklijke Vereniging voor Vogel-
en Natuurstudie op 4 december 1996 hebben ingediend om
de intrekking te vorderen van het arrest nr. 50.720 van
15 december 1994;

Gelet op de wetten op de Raad van State,
gecoördineerd op 12 januari 1973, inzonderheid op de ar-
tikelen 17 en 18;

Gezien de nota's van de partijen;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan partijen;

Gelet op de beschikking van 6 februari 1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op 6 maart 1997;

Gehoord het verslag van Staatsraad R. STEVENS;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat Gw. VERMEIRE, die verschijnt voor de verzoekende partijen (voormalig tussenkomende partijen), van Advocaat J. VAN DE VYVER, die verschijnt voor de eerste verwerende partij, en van Advocaat L. SWARTENBROUX, die verschijnt voor de tweede verwerende partij (voormalig verzoekende partij);

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari 1973;

Overwegende dat het arrest waarvan de intrekking wordt gevorderd de schorsing heeft bevolen van de tenuitvoerlegging van het besluit van de minister vice-president van de Vlaamse regering en Vlaams minister van Leefmilieu en Huisvesting van 30 juni 1994 waarbij de beroepen van het Bestuur voor natuurbehoud en ontwikkeling van het ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en van derden tegen de beslissing van 10 februari 1994 van de bestendige deputatie van de provincieraad van Oost-Vlaanderen houdende het verlenen aan de n.v. ONTEX van de milieuvergunning tot uitbreiding van een aan de Kasteelstraat te Buggenhout gelegen inrichting gedeeltelijk gegrond worden verklaard en de beroepen beslissing in dier voege wordt gewijzigd dat

het vergroten van de productiecapaciteit van het bedrijf wordt toegestaan, maar de toevoeging van een nieuwe opslagruimte met een oppervlakte van 15.000 m² wordt geweigerd;

Overwegende dat luidens artikel 17, § 2, derde lid, van de gecoördineerde wetten op de Raad van State, "de arresten waarbij de schorsing is bevolen (...) ingetrokken of gewijzigd (kunnen worden) op verzoek van de partijen";

Overwegende dat in haar advies over het desbetreffende ontwerp van wet de afdeling wetgeving van de Raad van State met betrekking tot die tekst had opgemerkt dat "(...) de schorsing van de tenuitvoerlegging van de handeling en de andere voorlopige maatregelen vóór de beslissing ten principale (moeten) kunnen worden opgeheven of gewijzigd als ze niet meer gerechtvaardigd zijn" (Gedr. St. Senaat, 1990-1991, 1300-1, blz. 40); dat in de memorie van toelichting van het wetsontwerp wordt gezegd dat deze maatregelen "kunnen worden opgeheven of gewijzigd als ze niet meer gerechtvaardigd zijn" (idem, blz. 25); dat de minister tijdens de bespreking in de Senaatscommissie verduidelijkt heeft dat "de schorsing moet kunnen worden opgeheven wanneer zij niet meer verantwoord is, bijvoorbeeld omdat de gegevens van de zaak veranderd zijn" en dat "de hypothese die hier geregeld wordt (...) dus niet die van de verbetering of rechtzetting van arresten (is)" (Gedr. St. Senaat, 1990-1991, 1300-2, blz. 10);

Overwegende dat uit de parlementaire voorbereiding van de wet moet worden afgeleid dat de opheffing van de schorsing alleen mogelijk is wanneer nieuwe feiten, hetzij in rechte, hetzij in feite zich voordoen, of, wanneer de omstandigheden zodanig veranderd zijn dat de schorsing of de andere voorlopige maatregelen die door de Raad van State bevolen zouden

zijn, niet meer adequaat zijn; dat de arresten waarin uitspraak wordt gedaan over een vordering tot schorsing of tot het bevelen van voorlopige maatregelen gezag van gewijsde hebben, en niet buiten de omstandigheden die uitdrukkelijk door de wetgever geformuleerd zijn gewijzigd kunnen worden, welke omstandigheden in geval van twijfel in enge zin geïnterpreteerd dienen te worden; dat de vordering tot opheffing van de schorsing, die de niet erg geschikte benaming "intrekking" heeft gekregen in artikel 17 van de gecoördineerde wetten en in het koninklijk besluit van 5 december 1991 tot bepaling van de rechtspleging in kort geding voor de Raad van State, geen rechtsmiddel vormt waardoor, zoals bij verzet of hoger beroep, een geschil waarover reeds een eerste uitspraak is gedaan, een tweede keer aan de rechter kan worden voorgelegd;

Overwegende dat de feiten en motieven die volgens de verzoekende partijen de gevraagde intrekking rechtvaardigen als volgt kunnen worden samengevat :

1. Het schorsingsarrest nr. 50.720 was ingegeven door een schending van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen wat betreft de toepasbaarheid van artikel 88 van de stedenbouwwet.

Het kan echter nooit de bedoeling van de Raad zijn geweest om het besluit van 30 juni 1994 te vernietigen wegens een motiveringsfout indien blijkt dat aan de voorwaarden van artikel 88 van de stedenbouwwet niet voldaan is. In casu is aan de voorwaarde van het voorhanden zijn van een definitieve bouwvergunning niet voldaan, vermits de bouwvergunning van 13 juli 1996 steunde op verkeerde bouwplannen, en er overigens sedertdien twee nieuwe bouwaanvragen werden ingediend voor de uitbreiding.

2. Met het schorsingsarrest nr. 57.153 van 21 december 1995 werd het ministerieel besluit van 26 juni 1995 integraal geschorst, ook in zoverre het betrekking had op de intrekking van het ministerieel besluit van 30 juni 1994. Door het gezag van gewijsde van dit schorsingsarrest mag men aannemen dat het ministerieel besluit van 30 juni 1994 niet is ingetrokken, en dat er met het ministerieel besluit van 22 juni 1996 geen rechtsgeldige intrekking meer kon gebeuren van het ministerieel besluit van 30 juni 1994.

3. Het vermoeden van onwettigheid dat ingevolge het arrest nr. 50.720 aan het ministerieel besluit van 30 juni 1994 kleeft is twijfelachtig geworden, vermits in het auditoraatsverslag dat in het kader van de procedure ten gronde werd opgemaakt besloten wordt tot de bevestiging van het ministerieel besluit van 30 juni 1994.

4. De in het schorsingsarrest nr. 50.720 weerhouden schending van de motiveringsplicht kwam er na een prima facie onderzoek. Bij nader onderzoek ten gronde blijkt evenwel dat de minister niet eens verplicht was artikel 88 van de stedenbouwwet toe te passen.

Overwegende dat de door de verzoekende partijen ontwikkelde argumenten geenszins aantonen dat de schorsing waarvan de intrekking gevorderd wordt, niet meer adequaat is; dat die argumenten enkel beogen aan te tonen dat de Raad van State ten onrechte bedoelde schorsing bevolen heeft; dat zij aldus in wezen een rechtsmiddel tegen dit arrest inhouden; dat de vordering bijgevolg onontvankelijk is,

B E S L U I T :

Enig artikel.

De vordering tot opheffing van de schorsing die bevolen is bij arrest nr. 50.720 van 15 december 1994 wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op zevenentwintig mei 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	A. TRUYENS,	toegevoegd griffier.

De griffier,

De voorzitter,

A. TRUYENS.

M.-R. BRACKE.